

UZASADNIENIE

Proponowane zmiany mają na celu wprowadzenie instytucji milczącego załatwienia sprawy, która ma zapewnić usprawnienie prowadzenia przedsięwzięć przez obywateli i przedsiębiorców.

Obecnie zgodnie z art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.), (Kpa), tzw. „milczące załatwienie sprawy” ma zastosowanie w przypadku wyraźnie wskazanym ustawie, a w ust. 2 tego przepisu precyzuje się, że sprawę uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie strony, jeżeli w terminie miesiąca od dnia doręczenia żądania strony właściwemu organowi administracji publicznej albo innym terminie określonym w przepisie szczególnym organ ten: nie wyda decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie (milczące zakończenie postępowania) albo nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji (milcząca zgoda). Milczące załatwienie sprawy stosuje się więc w sytuacjach wyraźnie określonych w przepisach szczególnych, a tych jest stosunkowo niewiele.

W związku z powyższym proponuje się zwiększenie liczby przypadków, w których przepisy szczególne będą przewidywać możliwość załatwienia sprawy administracyjnej w sposób milczący (z zastosowaniem instytucji z art. 122a Kpa). Wprowadzenie takiego rozwiązania pozwoli na urealnienie czasu na wydanie decyzji w danym obszarze. Jeżeli decyzja nie będzie wydana do ściśle określonego terminu, to wtedy decyzja zapadnie automatycznie (przez uznanie stanowiska strony).

Wprowadzenie instytucji milczącego załatwienia sprawy w szerszym zakresie sprawi, że decyzje będą podejmowane szybciej, a obywatele i przedsiębiorcy nie będą musieli czekać na formalne rozstrzygnięcie, jeżeli organ nie podejmie decyzji w określonym terminie.

Strony postępowań administracyjnych zyskają jasność co do maksymalnego czasu trwania procedury, co pozwoli im skuteczniej planować swoje działania i inwestycje, a zatem prowadzić będzie do zwiększenia poziomu pewności prawnej i przewidywalności dla obywateli i przedsiębiorców.

Zmniejszenie obciążenia administracji przez wdrożenie w większej liczbie przypadków instytucji milczącego załatwienia sprawy pozwoli organom skoncentrować się na innych sprawach wymagających zaangażowania urzędów oraz ich aktywnego działania.

Projektowana ustawa wprowadza zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i zapobieganiu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151);
- 2) ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1344);
- 3) ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82);
- 4) ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.);
- 5) ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, z późn. zm.);
- 6) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.);
- 7) ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1539, z późn. zm.);
- 8) ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292, z późn. zm.);
- 9) ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1034, z późn. zm.);
- 10) ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.);
- 11) ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 616);
- 12) ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2025 r. poz. 611, z późn. zm.);
- 13) ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, z późn. zm.);
- 14) ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043);
- 15) ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960);
- 16) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2025 r. poz. 644);
- 17) ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1111).

Jednocześnie jednak projektowana ustawa nie wyłącza aktywnego działania administracji również w sprawach, w których wprowadza się tryb milczącej zgody. Rolą administracji nadal będzie sprawdzanie i weryfikowanie zaistnienia przesłanek formalnych i merytorycznych warunkujących możliwość załatwienia danej sprawy. Natomiast w przypadku, gdy nie zaistnieją braki formalne ani przesłanki negatywne wykluczające możliwość pozytywnego załatwienia danej sprawy, zbędne będzie tylko wydawanie formalnego rozstrzygnięcia przez organ.

Należy jednocześnie wskazać, że zgodnie z art. 122g Kpa do spraw załatwionych milcząco przepisy rozdziałów 12 i 13 w dziale II Kpa stosuje się odpowiednio. Przyjmuje się, że skutek wydania decyzji ostatecznej powstał w terminie czternastu dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 122c § 1. Zgodnie zaś z tym przepisem milczące załatwienie sprawy następuje w dniu następującym po dniu, w którym upływa termin przewidziany do wydania decyzji lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie albo wniesienia sprzeciwu. W przypadku gdy organ przed upływem terminu do załatwienia sprawy zawiadomi stronę o braku sprzeciwu, milczące załatwienie sprawy następuje w dniu doręczenia tego zawiadomienia. Przepisy Kpa dopuszczają zatem stosowanie do spraw załatwionych w trybie milczącym stosowanie przepisów dotyczących wznowienia postępowania (dział II rozdz. 12 Kpa) oraz dotyczących uchylecia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji (dział II rozdz. 13 Kpa). Przepisy projektowanej ustawy nie przewidują w tym zakresie żadnych odrębności, zatem we wszystkich przypadkach milczącego załatwienia sprawy wprowadzanych projektowaną ustawą wskazane instytucje kodeksowe będą mogły zostać zastosowane w przypadku zaistnienia odpowiednich przesłanek przewidzianych w Kpa.

Projektowane zmiany są wynikiem realizacji postulatów inicjatywy przedsiębiorców Sprawdzamy, której celem jest przygotowanie i zaproponowanie pakietu rozwiązań w zakresie deregulacji i ułatwień obrotu gospodarczego.

Omówienie poszczególnych rozwiązań:

1. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i zapobieganiu alkoholizmowi.

Projekt przewiduje wprowadzenie instytucji milczącej zgody przy procedurze wydawania opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży napojów alkoholowych z uchwałami rady gminy.

Gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych będzie przedstawiać wspomnianą opinię w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania żądania jej przedstawienia. Nieprzedstawienie opinii w tym terminie będzie uznawane za przedstawienie pozytywnej opinii.

2. Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym.

Zmiany w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym oraz zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa mają na celu wprowadzenie milczącego sposobu załatwienia określonej kategorii spraw. W zakresie przepisów podatkowych, co do zasady, ulgi i zwolnienia np. w zakresie podatków dochodowych, są stosowane przez podatników w ramach samoobliczenia podatku. Jednakże zidentyfikowano dwa obszary, w ramach których jest możliwe zastosowanie instytucji milczącego załatwienia sprawy. Są to ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym i udzielane na jej podstawie niektóre zwolnienia oraz ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, w zakresie umorzenia w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej.

Zgodnie z art. 13d ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym zwolnienia i ulgi podatkowe określone w art. 12 ust. 1 pkt 3–7 i ust. 6, art. 13 i art. 13c stosuje się na wniosek podatnika w drodze decyzji. W przypadku ulg określonych w art. 13 i art. 13c ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym zastosowanie milczącej zgody nie jest możliwe z uwagi na to, że:

- 1) w przypadku ulgi inwestycyjnej (art. 13 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym) kwota ulgi inwestycyjnej jest odliczana z urzędu w decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego;
- 2) w przypadku ulgi przyznawanej w związku z wprowadzeniem stanu klęski żywiołowej jest ona stosowana przez zaniechanie jego ustalenia albo poboru w całości lub w części, w wysokości zależnej od rozmiarów strat spowodowanych klęską w gospodarstwie rolnym.

W odniesieniu do pozostałych zwolnień objętych trybem wnioskowym z art. 13d ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym proponuje się zastosowanie instytucji

milczącego załatwienia sprawy. W przypadku zwolnień określonych w art. 12 ust. 1 pkt 3–7 i ust. 6 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym sprawa dotycząca przyznania zwolnień podatkowych określonych w tych przepisach będzie uznawana za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądanie wnioskodawcy, jeżeli w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku organ podatkowy nie wydał decyzji ani postanowienia kończących postępowanie w tej sprawie.

Jednocześnie proponuje się, aby w aktach takiej sprawy była zamieszczana w celach dowodowych adnotacja o milczącym załatwieniu sprawy wskazująca m.in. na treść rozstrzygnięcia oraz jego podstawę prawną. Ponadto w związku z milczącym sposobem załatwienia sprawy jest zasadne umożliwienie wnioskodawcy uzyskanie urzędowego potwierdzenia otrzymanego zwolnienia. Możliwość uzyskania takiego potwierdzenia jest istotna z uwagi na regulację art. 13d ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, zgodnie z którą zwolnienia i ulgi podatkowe udzielone na wniosek podatnika stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono wniosek. Potwierdzenie albo odmowa potwierdzenia będą wydawane w postaci zaświadczenia w formie zaskarżalnego postanowienia, na które będzie przysługiwało zażalenie. Proponuje się również określenie treści takiego zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy. Jednocześnie w zakresie nieuregulowanym do wydawania ww. zaświadczeń będą miały zastosowanie przepisy działu VIIIA ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

3. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych proponuje się dodanie zmiany polegającej na wskazaniu, że w przypadku wydawania decyzji w sprawach rekultywacji i zagospodarowania terenu, których procedura wydawania jest uregulowana w art. 22 tej ustawy, brak opinii, która jest niezbędna do wydania omawianych decyzji, dyrektora właściwego terenowo okręgowego urzędu górniczego – w odniesieniu do działalności górniczej, dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych lub dyrektora parku narodowego – w odniesieniu do gruntów o projektowanym leśnym kierunku rekultywacji oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta) – w terminie wynikającym z art. 106 § 3 Kpa traktuje się jako brak zastrzeżeń. Zgodnie ze wspomnianym przepisem Kpa co do zasady organ, do którego zwrócono się o zajęcie stanowiska, obowiązany jest przedstawić stanowisko niezwłocznie,

jednak nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia mu żądania, chyba że przepis prawa przewiduje inny termin.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych rekultywacja gruntów to nadanie lub przywrócenie gruntom zdegradowanym albo zdewastowanym wartości użytkowych lub przyrodniczych przez właściwe ukształtowanie rzeźby terenu, poprawienie właściwości fizycznych i chemicznych, uregulowanie stosunków wodnych, odtworzenie gleb, umocnienie skarp oraz odbudowanie lub zbudowanie niezbędnych dróg. Natomiast przez zagospodarowanie gruntów rozumie się rolnicze, leśne lub inne użytkowanie gruntów zrehabilitowanych. Wspomniane decyzje w sprawach rekultywacji i zagospodarowania terenu określają m.in. osobę obowiązującą do rekultywacji gruntów oraz kierunek i termin wykonania tej rekultywacji.

Istotą wprowadzenia zmiany jest to, aby brak opinii ww. organów w przewidzianym terminie nie wstrzymywał wydania decyzji w sprawach rekultywacji i zagospodarowania terenu.

4. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Zmiany w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym mają na celu wprowadzenie instytucji milczącego zakończenia postępowania w sprawach wydawania zezwolenia na używanie pojazdu jako uprzywilejowanego przez jednostkę, jeżeli pojazd jest używany w związku z ratowaniem życia lub zdrowia ludzkiego. Z tych względów określono zakres danych wymaganych we wniosku o wydanie zezwolenia na używanie pojazdu jako uprzywilejowanego, określono wymagane dokumenty oraz termin, w jakim minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje zezwolenie, a także wprowadzono zasadę, zgodnie z którą niewydanie przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych decyzji w wyznaczonym terminie (60 dni od dnia otrzymania wniosku) będzie uznawane za milczące załatwienie sprawy w rozumieniu przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kpa.

Z dniem następującym po upływie terminu do wydania decyzji uznaje się, że jednostka ubiegająca się o wydanie zezwolenia posiada zezwolenie na używanie pojazdu jako uprzywilejowanego zgodnie z warunkami określonymi we wniosku. W odróżnieniu od przepisów Kpa organ został zobligowany do wydania zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy (zgodnie z Kpa czyni to na wniosek).

Pozostawiono dotychczasowy obowiązek poinformowania ministra właściwego do spraw wewnętrznych przez jednostkę o zaprzestaniu używania pojazdu jako uprzywilejowanego.

5. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami proponuje się dodanie zmiany polegającej na wskazaniu, że w przypadku podziału nieruchomości brak opinii wójta, burmistrza albo prezydenta miasta w zakresie zgodności proponowanego podziału nieruchomości z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku tego planu – w zakresie spełnienia warunków, o których mowa w art. 94 ust. 1 tej ustawy, w terminie wynikającym z art. 106 § 3 Kpa (dwa tygodnie od dnia otrzymania wystąpienia o opinię) traktuje się jako brak zastrzeżeń. Istotą wprowadzenia zmiany jest to, aby brak opinii wójta, burmistrza albo prezydenta miasta w przewidzianym terminie nie wstrzymywał wydania decyzji w sprawie podziału nieruchomości.

6. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa ma na celu wprowadzenie milczącego załatwienia sprawy w sprawach wniosków o umorzenie w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej dotyczących niedużych kwot. W pozostałych sprawach ulg w spłacie zobowiązań jest niezbędne wykonanie po stronie organu czynności związanych z tymi ulgami, przykładowo ustaleniem ilości rat, terminów płatności i określeniem opłaty prolongacyjnej. Analogicznie jak w przypadku podatku rolnego proponuje się uregulowanie w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa kwestii zawierania w aktach sprawy stosownej adnotacji o milczącym załatwieniu sprawy, jak również możliwości wystąpienia do organu podatkowego o wydanie zaświadczenia potwierdzającego milczące załatwienie sprawy. Zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa dotyczy każdego rodzaju podatku i dochodów budżetu państwa, jak i jednostek samorządu terytorialnego, z tego względu jest niezbędne wprowadzenie ograniczenia takiego sposobu załatwienia wniosków w postaci określonej wysokości takiego umorzenia w roku podatkowym, którym będzie rok kalendarzowy albo przyjęty przez podatnika rok podatkowy – w zależności od rodzaju podatku. W tym celu przyjęto możliwość wnioskowania w takim trybie o umorzenie w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej do wysokości minimalnego wynagrodzenia

obowiązującego na dzień złożenia wniosku przez podatnika. Mając na uwadze, że stosownie do art. 67a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa umorzenie zaległości podatkowej powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub w takiej części, w jakiej została umorzona zaległość podatkowa, wnioskowana kwota zaległości wraz z odsetkami nie może przekroczyć wysokości minimalnego wynagrodzenia. Przyjęte rozwiązanie ma na celu uproszczenie postępowania w sprawach mniejszej wagi i ułatwienie dla podatników, a z drugiej strony zabezpieczyć interesy budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Projektowane powyżej regulacje mają na celu usprawnienie procesu postępowania w obszarze spraw udzielania ulg w spłacie zobowiązań na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jak również udzielania ulg i zwolnień w podatku rolnym, czego efektem ma być skrócenie tego procesu, a także odciążenie organu od formalnego zakończenia postępowania zainicjowanego wnioskiem. Jednocześnie termin na załatwienie sprawy w tym trybie (60 dni od dnia złożenia wniosku o umorzenie) ma zabezpieczyć czas na ewentualną reakcję organu, jeżeli nie zostałyby spełnione przez podatnika przesłanki do takiego umorzenia bądź zwolnienia, tj. ważny interes podatnika lub ważny interes publiczny czy też warunki udzielenia pomocy *de minimis*.

7. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym proponuje się dodanie regulacji usprawniającej procedurę wydawania zezwoleń na wykonywanie przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym wymagających uzgodnienia – są to zezwolenia określone w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. d–g tej ustawy. Przewozem regularnym jest publiczny przewóz osób i ich bagażu w określonych odstępach czasu i określonymi trasami, na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1262). Natomiast przewozem regularnym specjalnym jest niepubliczny przewóz regularny określonej grupy osób, z wyłączeniem innych osób.

Usprawnienie przedmiotowej procedury polega na doprecyzowaniu, że uzgodnienie planowanego przebiegu linii komunikacyjnej, które jest wymagane przy wydawaniu ww. zezwoleń, uważa się za dokonane w przypadku niezajęcia stanowiska przez organ uzgadniający

w terminie 14 dni od dnia wystąpienia o uzgodnienie. Pozwoli to na wydawanie przedmiotowych zezwoleń po upływie terminu przewidzianego na uzgodnienie.

8. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Projektowane zmiany dotyczą uzupełnienia ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami o regulacje związane usprawnieniem procesu wpisu pojazdu zabytkowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym do ewidencji zabytków. Zmiana polega na dodaniu w art. 10 ww. ustawy ust. 1a i 1b, które wprowadzają mechanizm milczącego zakończenia postępowania w zakresie wpisu pojazdu zabytkowego do ewidencji zabytków, co ma uprościć i przyspieszyć procedurę rejestracji pojazdów zabytkowych, zwłaszcza w przypadkach niespornych. Projektowana zmiana ma charakter deregulacyjny i ukierunkowany na usprawnienie procedury administracyjnej, którą jest wpis pojazdu zabytkowego do ewidencji zabytków (stanowiący jeden z etapów procedury związanej z rejestracją takiego pojazdu). Takie usprawnienie będzie miało pozytywny wpływ na wspomnianą procedurę, zwłaszcza w sytuacji, w której do wniosku jest dołączana pełna oraz szczegółowa dokumentacja (opinia rzeczoznawcy, dokumenty techniczne, fotografie itp.) i tym samym rozstrzygnięcie wniosku nie rodzi konieczności przeprowadzania dodatkowego postępowania dowodowego. Innymi słowy wprowadzenie projektowanych rozwiązań może doprowadzić do zmniejszenia obciążeń wojewódzkich konserwatorów zabytków (zwłaszcza w przypadkach tych wniosków, których treść oraz załączona dokumentacja nie budzą wątpliwości w zakresie ich zasadności), którzy nie będą musieli (w takich oczywistych przypadkach) każdorazowo wydawać decyzji administracyjnej. W konsekwencji wprowadzenie projektowanej zmiany wpłynęłoby także na skrócenie czasu rozpatrywania bardziej skomplikowanych spraw.

Należy podkreślić, że celem proponowanych regulacji jest nie tylko usprawnienie jednego z elementów procesu rejestracji pojazdów zabytkowych (wpis do ewidencji zabytków) ale w dalszej perspektywie jest nim także dążenie do popularyzacji i ochrony dziedzictwa motoryzacyjnego. Warto także odnotować, że wprowadzenie milczącego zakończenia postępowania w procedurze rejestracji pojazdu zabytkowego nie wyłącza możliwości reagowania wojewódzkich konserwatorów zabytków w przypadku, gdy będą oni mieć jakiegokolwiek wątpliwości co do konkretnego wniosku o wpis konkretnego pojazdu do ewidencji zabytków. Proponowane przepisy przyznają bowiem *ex lege* wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków termin 60 dni na wydanie decyzji lub postanowienia kończącego

postępowanie w sprawie wpisu pojazdu zabytkowego do ewidencji zabytków i tym samym nie osłabiają jego działań ukierunkowanych na ochronę zabytków ruchomych, do których należą także pojazdy zabytkowe.

W zakresie regulacji intertemporalnych proponuje się, aby do spraw o wpis pojazdu zabytkowego do wojewódzkiego rejestru zabytków, które zostały wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosować przepisy dotychczasowe.

9. Ustawa z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi.

Zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi obejmują zmianę procedury zatwierdzania przez organ nadzoru zmian statutu funduszu inwestycyjnego. Zgodnie z art. 24 zmienianej ustawy określone w ust. 1 i 2 tego artykułu zmiany statutu funduszu inwestycyjnego wymagają zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, która odmawia takiego zezwolenia, jeżeli zmiana statutu jest sprzeczna z prawem lub interesem uczestników funduszu inwestycyjnego (ust. 4 tego artykułu).

Proponuje się zastąpienie wymogu zezwolenia uregulowanego w art. 24 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi wymogiem zawiadomienia o zamierzonej zmianie statutu Komisji Nadzoru Finansowego, która – w przypadku wystąpienia przesłanek tożsamyh z przesłankami dotychczasowej odmowy zezwolenia – zgłosi, w drodze decyzji, sprzeciw co do zgłoszonej zmiany statutu funduszu inwestycyjnego.

Wprowadzenie powyższej zmiany wymaga dokonania zmian przepisów art. 24 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, w których wymóg zezwolenia na zmianę statutu zastępuje się wymogiem zawiadomienia o zamiarze zmiany statutu. Równocześnie dostosowuje się do tej zmiany pozostałe regulacje tego artykułu, w których występują aktualnie odniesienia do zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. Nie ulegają natomiast zmianie zawarte w tym artykule regulacje dotyczące sposobu ogłaszania o zmianie statutu funduszu inwestycyjnego oraz zasad wejścia w życie takiej zmiany statutu, które co do zasady jest powiązane z ogłoszeniem o zmianie statutu. W szczególności nie ulega zmianie art. 24 ust. 7 zmienianej ustawy określający kompetencję organu nadzoru do zezwolenia na skrócenie ustawowego terminu wejścia w życie (ogłoszonej) zmiany statutu – w tym zakresie niezbędne będzie nadal uzyskanie

zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego. Natomiast w miejsce uchylanego ust. 4 tego artykułu określającego przesłanki odmowy zezwolenia dodano przepis (ust. 4a), zgodnie z którym ogłoszenie o zmianie statutu wymagającej zawiadomienia jest uzależnione od niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję Nadzoru Finansowego (milczenie organu). Tożsamy z niezgłoszeniem sprzeciwu skutek będzie wywoływać wydana przez Komisję Nadzoru Finansowego po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze zmiany statutu funduszu inwestycyjnego decyzja o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu. Kompetencja do wydania takiej decyzji jest przewidziana także w przypadku innego uregulowanego w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnym obowiązku zawiadamiania Komisji Nadzoru Finansowego o określonych zamierzeniach z równoczesną kompetencją tego organu do zgłoszenia sprzeciwu (art. 54h ust. 4 tej ustawy).

Sposób wykonywania obowiązku zawiadomienia o zamierzonych zmianach statutu funduszu inwestycyjnego oraz kompetencję Komisji Nadzoru Finansowego do zgłoszenia sprzeciwu i wydania decyzji o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu uregulowano w dodanym art. 24a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnym. Dodawane regulacje kontynuują rozwiązania przyjęte już w zmienianej ustawie w innych przypadkach stosowania instytucji zawiadomienia organu z prawem sprzeciwu, w szczególności w przypadku określonego w art. 54 zmienianej ustawy obowiązku zawiadomienia o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji towarzystwa funduszy inwestycyjnych, z uwzględnieniem jednak specyfiki przedmiotu danego obowiązku zawiadomienia. Proponuje się zatem uregulowanie wymaganej formy zawiadomienia (forma pisemna) i obowiązku dołączenia do niego projektu zamierzonej zmiany statutu. Jeżeli te wymogi zawiadomienia zostaną spełnione Komisja Nadzoru Finansowego będzie zobowiązana do potwierdzenia (także w formie pisemnej) otrzymania prawidłowego zawiadomienia oraz do poinformowania o konkretnej dacie upływu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu. Wymóg ten usunie niepewność zawiadamiającego co do okresu oczekiwania na rozstrzygnięcie organu nadzoru. Termin ten będzie wynosił 60 dni roboczych, co jest wystarczającym okresem na dokonanie oceny większości zamierzonych zmian statutu pod względem zgodności z prawem i interesem uczestników funduszu inwestycyjnego – w przypadkach zmian bardziej obszernych lub złożonych została przewidziana możliwość wydłużenia tego terminu o 30 dni roboczych, z zastrzeżeniem uprzedniego powiadomienia zawiadamiającego o przedłużeniu i wskazania nowej daty upływu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu. Zarówno termin

podstawowy, jak i termin przedłużony, może zostać niewykorzystany przez Komisję Nadzoru Finansowego, jeżeli przed jego upływem zakończy ona ocenę zamierzonej zmiany statutu i nie stwierdzi wystąpienia przesłanek zgłoszenia sprzeciwu – w takim przypadku może wydać decyzję o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, która uprawnia товариство funduszy inwestycyjnych do ogłoszenia o zgłoszonych zmianach statutu. Podstawę zgłaszania sprzeciwu co do zmiany statutu uregulowano w art. 24a ust. 4 zmienianej ustawy, wskazując jako przesłanki wydania decyzji sprzeczność zmiany z prawem lub interesem uczestników funduszu inwestycyjnego. Są to przesłanki tożsame z dotychczasowymi przesłankami odmowy zezwolenia na zmianę statutu – celem projektu nie jest zmiana zasad, na jakich zmiany statutu są akceptowane przez organ nadzoru, a jedynie zmiana trybu, w jakim taka akceptacja następuje. Decyzji w sprawie zgłoszenia sprzeciwu – wzorem podobnych regulacji np. art. 61b ust. 4 czy art. 70v ust. 4 zmienianej ustawy – nadano przymiot natychmiastowej wykonalności, co jest związane z istotą instytucji sprzeciwu. Tożsame rozwiązanie przyjęto w odniesieniu do decyzji o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu – brak jest uzasadnienia dla niewykonywania takiej decyzji, skutkującej umożliwieniem wykonania czynności zgodnie z zamierzeniem adresata tej decyzji, do czasu, aż stanie się ona ostateczna.

10. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Projekt przewiduje możliwość przeniesienia na inny podmiot decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w trybie milczącej zgody, czyli bez formalnego wydawania decyzji administracyjnej. Wydaje się, że ze względu na związanie organu właściwego do wydania decyzji w tej sprawie, a przede wszystkim z uwagi na nieskomplikowany charakter sprawy, rozwiązanie polegające na zastosowaniu trybu milczącej zgody do przeniesienia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na rzecz innego podmiotu, na warunkach określonych w art. 72a ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jest uzasadnione. Podmiot będzie składał wniosek o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą dotychczasowej strony tej decyzji, wraz z oświadczeniem, że przejmuje wszystkie obowiązki wynikające z tej decyzji. W przypadku gdy organ nie wniesie w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku sprzeciwu (z powodu braków formalnych wniosku), decyzja będzie skuteczna dla nowego podmiotu. Będzie miał do niego zastosowanie

art. 72b tej ustawy. Ponadto dane dotyczące przeniesienia tej decyzji oraz podmiotu, na który została przeniesiona będą zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach.

Dodatkowo w projektowanej ustawie przewidziano wprowadzenie instytucji milczącego załatwienia sprawy do procedury stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 63 ustawy, w taki sposób, że brak wydania postanowienia w określonym terminie należałoby uznawać za brak obowiązku przeprowadzania oceny (milczące zakończenie postępowania). W tym zakresie projekt przewiduje dodanie odpowiedniej zmiany w art. 65 ustawy, regulującym termin na wydanie postanowienia stwierdzającego obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Przepis art. 65 ust. 1 ustawy wyznacza 30-dniowy termin na wydanie tego postanowienia. Termin ten ma charakter instrukcyjny, a jego niedochowanie nie wywołuje skutków prawnych, niemniej jednak uprawnia wnioskodawcę do złożenia ponaglenia na podstawie przepisu art. 37 § 1 Kpa. Stosuje się również art. 36 Kpa, zgodnie z którym organ w każdym przypadku niezałatwienia sprawy w terminie jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. W związku z powyższym w projekcie przyjęto 60- dniowy termin dla organu na wydanie wskazanego postanowienia, a w przypadku bezskutecznego upływu tego terminu przyjęto przedstawioną powyżej formułę milczącego zakończenia postępowania.

Projektowana zmiana w art. 72 ustawy ma na celu usprawnienie procesu inwestycyjnego w przypadku konieczności potwierdzenia aktualności warunków jego realizacji określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku gdy od dnia jej wydania upłynęło nie mniej niż 5 lat. Kwestię tę reguluje art. 72 ust. 4a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Aktualność warunków potwierdza organ w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. Proponuje się wprowadzić rozwiązanie polegające na milczącym potwierdzeniu aktualności przedmiotowych warunków w przypadku gdy organ nie wyda postanowienia w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie, ale tylko gdy został złożony kompletny, poprawny wniosek, w przeciwnym bowiem przypadku organ będzie zgłaszał sprzeciw.

Projektowana ustawa przewiduje także wprowadzenie milczącej zgody do procedury uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Procedura ta wymaga od właściwego organu zebrania opinii i uzgodnień. A mianowicie organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego

potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w drodze postanowienia, które wydaje po zasięgnięciu opinii – w odpowiednich przypadkach wskazanych w tym przepisie – regionalnego dyrektora ochrony środowiska, właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej (o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3a, 10–19 i 21–29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b tej ustawy), organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy) lub organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – także dyrektora urzędu morskiego. Wskazane organy przedstawiają opinię w terminie 14 dni. W projekcie ustawy przewidziano, że jeżeli wskazane organy nie wydadzą opinii we wskazanym terminie, traktuje się to jako brak zastrzeżeń.

11. Ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych.

Zmiany w ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych mają na celu wprowadzenie instytucji milczącego zakończenia postępowania w sprawach wydawania zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej w przypadku imprezy masowej artystyczno-rozrywkowej. Impreza masowa artystyczno-rozrywkowa to impreza o charakterze artystycznym, rozrywkowym lub zorganizowane publiczne oglądanie przekazu telewizyjnego na ekranach lub urządzeniach umożliwiających uzyskanie obrazu o przekątnej przekraczającej 3 m, która ma się odbyć:

- 1) na stadionie, w innym obiekcie niebędącym budynkiem lub na terenie umożliwiającym przeprowadzenie imprezy masowej, na których liczba udostępnionych przez organizatora miejsc dla osób, ustalona zgodnie z przepisami prawa budowlanego oraz przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej, wynosi nie mniej niż 1000,
- 2) w hali sportowej lub w innym budynku umożliwiającym przeprowadzenie imprezy masowej, w których liczba udostępnionych przez organizatora miejsc dla osób, ustalona zgodnie z przepisami prawa budowlanego oraz przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej, wynosi nie mniej niż 500.

W projekcie określono zakres danych wymaganych we wniosku o wydanie zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej w przypadku imprezy masowej artystyczno-rozrywkowej, a także wprowadzono zasadę, zgodnie z którą niewydanie przez organ decyzji w ustawowym terminie (będzie uznawane za milczące załatwienie sprawy w rozumieniu przepisów działu II rozdziału 8a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kpa. Aby można było uznać żądanie strony, we wniosku wprowadzono dane wynikające z treści zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej – warunki przeprowadzenia imprezy masowej, w tym miejsce jej przeprowadzenia, czas jej rozpoczęcia i zakończenia, maksymalną liczbę osób, które mogą w niej uczestniczyć, liczbę członków służby porządkowej oraz służby informacyjnej, ustaloną zgodnie z art. 6 ust. 2 oraz informację o zainstalowaniu urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk, o których mowa w art. 11.

Zgodnie z projektowaną regulacją z dniem następującym po upływie wspomnianego wyżej terminu do wydania decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1 nowelizowanej ustawy, uznaje się, że organizatorowi zostało wydane zezwolenie na przeprowadzenie imprezy masowej w przypadku imprezy masowej artystyczno-rozrywkowej zgodnie z warunkami, które określił we wniosku (warunki przeprowadzenia imprezy masowej). W odróżnieniu od przepisów Kpa organ został zobligowany do wydania zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy (zgodnie z Kpa organ czyni to na wniosek).

Pozostałe zmiany mają charakter porządkujący:

- 1) zakłada się wyłączenie z dokumentów dołączanych do wniosku o wydanie zezwolenia na imprezę masową informacji o zainstalowanych urządzeniach rejestrujących obraz i dźwięk, o których mowa w art. 11, gdyż w przypadku imprezy masowej artystyczno-rozrywkowej ta informacja będzie wskazana we wniosku;
- 2) doprecyzowano, że kontrola zgodności imprezy masowej w przypadku imprezy przeprowadzanej na podstawie art. 29a ust. 1, będzie dokonywana pod względem zgodności imprezy z warunkami określonymi przez organizatora we wniosku i w dokumentach do niego dołączonych; niespełnienie tych warunków uprawnia organ do wydania decyzji o przerwaniu imprezy masowej (zmiana art. 31);
- 3) przepis upoważniający organ do wydania decyzji o zakazie przeprowadzenia imprezy masowej, jeżeli po wydaniu zezwolenia stwierdzi, że zostały naruszone warunki bezpieczeństwa dające podstawę do jego wydania, uzupełniono o możliwość wydania takiej decyzji w trybie milczącego zakończenia postępowania (zmiana art. 32);
- 4) doprecyzowano przepis karny zakładający penalizację organizowania imprezy masowej niezgodnie z warunkami określonymi we wniosku o wydanie zezwolenia na

przeprowadzenie imprezy masowej i załączonych do niego dokumentach w przypadku, o którym mowa w art. 29a (zmiana art. 58 ust. 1).

12. Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

Projekt wprowadza zmiany niektórych przepisów dotyczących działalności gospodarczej wykonywanej jako działalność regulowana w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.). Działalność regulowana jest jedną z form reglamentacji działalności gospodarczej – obok wymogu uzyskania koncesji oraz wymogu uzyskania zezwolenia. Rozpoczęcie wykonywania działalności regulowanej jest uzależnione od spełnienia warunków wykonywania danej działalności określonych w ustawie przewidującej taką formę reglamentacji działalności gospodarczej oraz uzyskania wpisu do właściwego rejestru działalności regulowanej. Procedura uzyskania wpisu jest analogiczna do instytucji milczącego załatwienia sprawy. Zgodnie z art. 43 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców uzyskanie wpisu do rejestru działalności regulowanej następuje na podstawie wniosku i oświadczenia o spełnieniu warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności, chyba że organ prowadzący ten rejestr w drodze decyzji odmówi wpisu do rejestru. Ustawy przewidujące prowadzenie danej działalności mogą jednak określać dodatkowe przesłanki odmowy wpisu bądź wprowadzać szczególne regulacje przy określeniu trybu uzyskiwania wpisu do rejestru. Po dokonaniu przeglądu takich ustaw w projekcie zaproponowano zmiany tych przepisów, które zostały ocenione jako nadmiernie utrudniające podejmowanie działalności gospodarczej. Projektowane zmiany mają na celu zwiększenie pewności podejmowania działalności regulowanej w przypadkach, w których wnioskodawca może spotkać się z sytuacją przedłużającego się postępowania rejestracyjnego i niepewnością co do prawa podjęcia danej działalności. W tym zakresie zaproponowano w szczególności – wzorem innych obowiązujących regulacji, np. art. 13 ust. 4 i 4a ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366, z późn. zm.) czy art. 17ba ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1131) – określenie skutku prawnego niedokonania w terminie wpisu do rejestru działalności regulowanej mimo niewydania decyzji o odmowie wpisu do rejestru. Przewiduje się, że w takiej sytuacji złożony kompletny wniosek o wpis do rejestru będzie uważany za zaakceptowany, a wnioskodawca w wyznaczonym terminie będzie mógł rozpocząć wykonywanie działalności.

Zmiany w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych obejmują określenie skutku niedokonania w terminie wpisu do rejestru działalności regulowanej, jakim będzie

umożliwienie rozpoczęcia wykonywania działalności mimo braku wpisu. Zmieniana ustawa reguluje m.in. wykonywanie działalności obejmującej świadczenie usług płatniczych.

Wykonywanie takiej działalności w zakresie:

- 1) świadczenia wyłącznie usługi dostępu do informacji o rachunku,
- 2) usług płatniczych w charakterze małej instytucji płatniczej,
- 3) usług płatniczych w charakterze biura usług płatniczych

– jest działalnością regulowaną.

Należy dodać, że małą instytucją płatniczą jest osoba fizyczna, osoba prawną oraz jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, wpisana do rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego, prowadząca działalność w zakresie usług płatniczych, z wyjątkiem świadczenia usługi inicjowania transakcji płatniczej i dostępu do informacji o rachunku. Ponadto średnia całkowita kwota transakcji płatniczych z poprzednich 12 miesięcy wykonanych przez małą instytucję płatniczą, w tym przez agentów, za pośrednictwem których świadczy ona usługi płatnicze, nie może przekraczać kwoty stanowiącej równowartość 1 500 000 euro miesięcznie.

Przepisy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych wdrażają w tym zakresie dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, z późn. zm.), która w art. 32 i art. 33, w odniesieniu do podmiotów świadczących niektóre usługi płatnicze w ograniczonym zakresie, przewiduje fakultatywne bądź obligatoryjne zwolnienia ze stosowania m.in. procedury podejmowania działalności dostawcy usług płatniczych wyłącznie na podstawie uzyskanego zezwolenia. Zwolnienia te nie obejmują jednak wymogu rejestracji podmiotu korzystającego ze zwolnienia (art. 14 ww. dyrektywy) ani konieczności spełnienia określonych dla tych podmiotów warunków podjęcia lub wykonywania działalności.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych podjęcie działalności regulowanej wymaga wpisu do odpowiednio:

- 1) rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku,
- 2) rejestru małych instytucji płatniczej,
- 3) rejestru biur usług płatniczych

– które są częścią rejestru dostawców i wydawców pieniądza elektronicznego uregulowanego w dziale VIII tej ustawy.

Organem prowadzącym ten rejestr jest Komisja Nadzoru Finansowego, która dokonuje wpisu do właściwego rejestru działalności regulowanej w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu kompletnego wniosku o wpis. W przypadku wniosku o wpis do rejestru biur usług płatniczych termin ten wynosi 14 dni. Dzień dokonania wpisu do rejestru uważa się za dzień rozpoczęcia działalności objętej wpisem.

Proponuje się uzupełnienie regulacji art. 117b, art. 117k oraz art. 119a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych o jednoznaczne rozstrzygnięcie sytuacji niedokonania w terminie wpisu do rejestru, gdy nie wydano decyzji o odmowie wpisu. Złożony wniosek wywoła w takim przypadku skutek prawny mimo braku dokonania wpisu. W związku z umożliwieniem podjęcia działalności mimo braku wpisu do rejestru proponuje się równocześnie wydłużenie terminu na dokonanie wpisu odpowiednio z 3 miesięcy do 6 miesięcy oraz z 14 dni do 30 dni od dnia wpływu wniosku, aby zapewnić organowi niezbędny czas na weryfikację wystąpienia przesłanek wydania decyzji o odmowie wpisu. Zgodnie z art. 141 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych odmowa wpisu do rejestru może nastąpić w szczególności, jeżeli wniosek jest niekompletny i nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie lub dane zawarte we wniosku są niezgodne ze stanem faktycznym. Z uwagi na rozbudowany zakres wymaganych danych zamieszczanych we wniosku o wpis do rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku oraz we wniosku o wpis do rejestru małych usług płatniczych, określony odpowiednio w art. 117b i art. 117j ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, konieczność weryfikacji ich zgodności ze stanem faktycznym determinuje dłuższy niż w innych przypadkach podejmowania działalności regulowanej termin na dokonanie wpisu, który po uwzględnieniu projektowanej zmiany wyniesie 6 miesięcy (w większości przypadków termin dokonania wpisu do rejestru działalności regulowanej wynosi od 7 dni do 21 dni).

Określony w dodawanych regulacjach skutek rozpoczęcia działalności mimo braku wpisu do rejestru nastąpi po upływie odpowiednio 7 miesięcy albo 60 dni od dnia wpływu wniosku, a zatem po upływie dodatkowego miesiąca (30 dni) od upływu terminu dokonania wpisu. Skutek ten nie nastąpi jednak, jeżeli przed upływem tego terminu przedsiębiorca zrezygnuje z wykonywania danej działalności i wycofa złożony wniosek. Należy bowiem zauważyć, że rozpoczęcie wykonywania działalności w charakterze dostawcy świadczącego wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku, małej instytucji płatniczej czy biura usług płatniczych wiąże się także z rozpoczęciem stosowania wobec danego przedsiębiorcy obowiązków określonych w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, w tym ponoszenia wpłat na pokrycie kosztów nadzoru. Zasadne jest zatem swego rodzaju

potwierdzenie aktualności zamiaru przedsiębiorcy rozpoczęcia wykonywania danej działalności, dla którego również przyjęto formę milczącą (niewycofanie wniosku).

13. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W projekcie przewiduje się wprowadzenie milczącej zgody przy przedłużeniu zezwoleń na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, w przypadku gdy zostały one wydane na okres krótszy niż 10 lat, do maksymalnego okresu 10 lat od dnia wydania takiego zezwolenia. Jeżeli organ w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o przedłużenie danego zezwolenia nie wyda decyzji odmownej, przyjmuje się, że z dniem następującym pod dniem upływu tego terminu dane zezwolenie zostało przedłużone. Jednakże warunkiem zastosowania trybu milczącej zgody jest tutaj brak wnioskowania o dokonanie jakichkolwiek innych zmian niż tylko przedłużenie okresu obowiązywania zezwolenia. Celem projektowanej zmiany jest uproszczenie procedury administracyjnej w przypadku, gdy wniosek dotyczy wyłącznie przedłużenia okresu wydanego wcześniej zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów, a więc zmiany formalnej. W przypadku równoczesnego wnioskowania o dokonanie innych zmian konieczne będzie przeprowadzenie postępowania administracyjnego i wydanie decyzji administracyjnej.

14. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Zgodnie z art. 88 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe założenie szkoły lub placówki publicznej przez osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego lub osobę fizyczną wymaga:

- 1) zezwolenia właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego, której zadaniem jest prowadzenie szkół lub placówek publicznych odpowiednio danego typu lub rodzaju, wydanego po uzyskaniu pozytywnej opinii kuratora oświaty;
- 2) w przypadku szkół artystycznych:
 - a) realizujących wyłącznie kształcenie artystyczne – zezwolenia ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,
 - b) realizujących także kształcenie ogólne – zezwolenia ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego wydanego po uzyskaniu pozytywnej opinii kuratora oświaty.

Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego udziela zezwolenia na założenie szkoły lub placówki publicznej, po uzyskaniu opinii Centrum Edukacji Artystycznej.

Kurator oświaty oraz Centrum Edukacji Artystycznej występują w tym postępowaniu w roli organu współdziałającego, a z uwagi na to, że zastosowanie instytucji współdziałania wynika z przepisu prawa materialnego, to skorzystanie z tego trybu ma charakter obligatoryjny.

W celu usprawnienia i przyspieszenia postępowania w sprawie wydania zezwolenia na założenie szkoły lub placówki publicznej przez osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego lub osobę fizyczną zaproponowano, aby organy współdziałające (kurator i Centrum Edukacji Artystycznej) przedstawiały swoje opinie w terminie 30 dni. Nieprzedstawienie stanowiska w tym terminie skutkuje uznaniem, że organ współdziałający wyraził pozytywną opinię.

15. Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne proponuje się wprowadzenie zmiany polegającej na możliwości milczącego zakończenia postępowania dotyczącego przedłużenia kolejnego okresu obowiązywania pozwolenia wodnoprawnego, w przypadku gdy organ nie wydał decyzji odmownej albo decyzji przedłużającej okres obowiązywania tego pozwolenia. Przedłużenie to jest uregulowane w art. 414 w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne i zmiana polega na dodaniu w tym artykule nowego ust. 7a, który wskazuje, że sprawę przedmiotowego przedłużenia uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający wniosek podmiotu ubiegającego się o to przedłużenie, jeżeli w terminie 60 dni od dnia doręczenia wniosku o to przedłużenie organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych nie wyda decyzji odmownej albo decyzji przedłużającej okres obowiązywania tego pozwolenia. Wprowadzono możliwość milczącego zakończenia postępowania we wskazanej sprawie w celu zapewnienia usprawnienia przedstawionego postępowania, zwłaszcza że nie dotyczy ono ustalenia nowych warunków realizacji pozwolenia, lecz ogranicza się do jego przedłużenia na kolejny okres na warunkach dotychczas określonych w tym postępowaniu.

16. Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Zmiany w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu obejmują określenie skutku niedokonania w terminie wpisu do rejestru działalności regulowanej, jakim będzie umożliwienie rozpoczęcia wykonywania

działalności mimo braku wpisu. Zmieniana ustawa reguluje m.in. wykonywanie działalności gospodarczej obejmującej świadczenie usług, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 tej ustawy, czyli określonych usług umożliwiających funkcjonowanie innych podmiotów, polegających na tworzeniu osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, pełnieniu funkcji członka zarządu lub umożliwianiu innej osobie pełnienia tego rodzaju funkcji w takim podmiocie, zapewnianiu takiemu podmiotowi siedziby, adresu prowadzenia działalności lub adresu korespondencyjnego oraz innych pokrewnych usług, działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania jako powiernik trustu, który powstał w drodze czynności prawnej, a także na działaniu lub umożliwieniu innej osobie działania jako osoba wykonująca prawa z akcji lub udziałów na rzecz podmiotu innego niż spółka notowana na rynku regulowanym podlegającym wymogom dotyczącym ujawniania informacji zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub podlegająca równoważnym standardom międzynarodowym (zwanej dalej „działalnością na rzecz spółek lub trustów”). Przedsiębiorca wykonujący działalność na rzecz spółek lub trustów jest instytucją obowiązaną w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, a zatem jest zobligowany do stosowania środków bezpieczeństwa finansowego wobec swoich klientów oraz do wykonywania innych obowiązków określonych w tej ustawie. Zgodnie z art. 47 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L 141 z 05.06.2015, str. 73, z późn. zm.) podmioty świadczące wskazane wyżej usługi muszą podlegać obowiązkowi uzyskania zezwolenia albo rejestracji, a właściwy organ musi być zobowiązany do zapewnienia, by osoby, które zajmują stanowiska kierownicze w tych podmiotach lub są ich beneficjentami rzeczywistymi, były osobami spełniającymi wymogi dotyczące kompetencji i reputacji. Wymagania te wdrożono przez rozstrzygnięcie w art. 129a ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu o wykonywaniu działalności na rzecz spółek lub trustów jako działalności regulowanej wymagającej wpisu do rejestru działalności na rzecz spółek lub trustów. Zgodnie z art. 129f ust. 3 tej ustawy właściwy organ (którym jest minister właściwy do spraw finansów publicznych albo wyznaczony organ Krajowej Administracji Skarbowej) dokonuje wpisu podmiotu do tego rejestru w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku o wpis wraz z oświadczeniem o kompletności i zgodności z prawdą zawartych w nich danych oraz o spełnieniu warunków wykonywania działalności na rzecz spółek lub trustów.

Proponuje się uzupełnienie tej regulacji o jednoznaczne rozstrzygnięcie sytuacji niedokonania w terminie wpisu do rejestru, gdy nie wydano decyzji o odmowie wpisu. Złożony wniosek wywoła w takim przypadku skutek prawny mimo braku dokonania wpisu. Skutek ten nastąpi po upływie 30 dni od dnia wpływu wniosku, chyba że przed upływem tego terminu przedsiębiorca zrezygnuje z wykonywania działalności i wycofa złożony wniosek. Wyłączenie wystąpienia skutku w przypadku wycofania wniosku uregulowano analogicznie do zmian w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Natomiast w tym przypadku termin 14 dni na dokonanie wpisu nie wymaga wydłużenia, gdyż dodatkowymi przesłankami odmowy wpisu weryfikowanymi po złożeniu wniosku o wpis są jedynie kompletność wniosku oraz zgodność ze stanem faktycznym danych zawartych we wniosku – oprócz wskazania usług świadczonych na rzecz spółek lub trustów i podpisu dane te obejmują jedynie dane identyfikacyjne przedsiębiorcy (imię i nazwisko albo nazwę, numer NIP oraz numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile został nadany). W art. 129f ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu sprecyzowano jednak – w kontekście art. 129g pkt 1 tej ustawy rozstrzygającego o odmowie wpisu do rejestru, jeżeli wniosek jest niekompletny i nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie – sposób ustalenia terminu na dokonanie wpisu do rejestru, w przypadku gdy wnioskodawca został wezwany do uzupełnienia wniosku.

17. Ustawa z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej.

Zmiany w ustawie z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej obejmują określenie skutku niedokonania w terminie wpisu do rejestru działalności regulowanej, jakim będzie umożliwienie rozpoczęcia wykonywania działalności mimo braku wpisu. Zmieniana ustawa reguluje wykonywanie działalności lombardowej jako działalności regulowanej wymagającej wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność lombardową prowadzonego przez Komisję Nadzoru Finansowego. Zgodnie z art. 39 ust. 4 tej ustawy wpis jest dokonywany w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, a zgodnie z art. 37 ust. 2 tej ustawy dzień dokonania wpisu uważa się za dzień rozpoczęcia działalności przez przedsiębiorcę wykonującego działalność lombardową.

W związku z umożliwieniem podjęcia działalności mimo braku wpisu do rejestru proponuje się wydłużenie terminu na dokonanie wpisu z 14 dni do 30 dni od dnia otrzymania wniosku (a w przypadku złożenia wniosku niekompletnego – od dnia otrzymania uzupełnionego wniosku), aby zapewnić organowi niezbędny czas na weryfikację wystąpienia

przesłanek wydania decyzji o odmowie wpisu. Przesłanki te – ze względu na konieczność uwzględnienia również potrzeby ochrony konsumentów korzystających z usług świadczonych przez przedsiębiorcę – obejmują bowiem w tym przypadku także niespełnienie określonych warunków wykonywania działalności lombardowej. Jeżeli w tym terminie nie zostanie wydana decyzja o odmowie wpisu do rejestru, zgodnie z dodaną regulacją art. 39 ust. 6a ustawy, złożony (uzupełniony) wniosek wywoła skutek prawny mimo braku dokonania wpisu. Skutek ten nastąpi po upływie 60 dni od dnia otrzymania wniosku przez Komisję Nadzoru Finansowego, chyba że przed upływem tego terminu przedsiębiorca zrezygnuje z wykonywania działalności i wycofa złożony wniosek. Wyłączenie wystąpienia skutku w przypadku wycofania wniosku uregulowano analogicznie do zmian w ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych.

Z uwagi na powiązanie dokonania wpisu do rejestru z nadaniem przedsiębiorcy numeru rejestrowego, którego nie może on określić samodzielnie, Komisja Nadzoru Finansowego została zobowiązana w dodanym w art. 39 ust. 6b ustawy do niezwłocznego dokonania tego wpisu (zamieszczenia danych w rejestrze), a do dnia dokonania tego wpisu przyjmuje się, że działalność jest wykonywana na podstawie wpisu. Nie powstanie zatem przesłanka odpowiedzialności przedsiębiorcy za wykroczenie określone w art. 45 ustawy obejmująca dokonanie określonych czynności bez wymaganego wpisu do rejestru. Równocześnie, biorąc pod uwagę, że termin, po upływie którego przedsiębiorca rozpoczyna wykonywanie działalności lombardowej (a zatem jest także objęty obowiązkiem ciążącym na takim przedsiębiorcy), jest liczony od dnia otrzymania wniosku przez Komisję Nadzoru Finansowego, uzupełniono regulację art. 39 ust. 1 ustawy o wymóg zapewnienia przez system teleinformatyczny, za pośrednictwem którego są składane wnioski o wpis, udostępnienia wnioskodawcy informacji o dniu otrzymania tego wniosku.

Przepisy przejściowe

W projekcie proponuje się uregulowanie kwestii przejściowych dotyczących wprowadzenia instytucji milczącego zakończenia postępowania w sprawach o zastosowanie zwolnienia z podatku rolnego oraz w sprawach o umorzenie zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej. Proponuje się, aby w ww. sprawach zastosowanie instytucji milczącego zakończenia postępowania miało miejsce dopiero w pierwszym po wejściu w życie projektowanej ustawy roku podatkowym podmiotu składającego dany wniosek.

W przypadku podatku rolnego powyższe rozwiązanie jest uzasadnione konstrukcją tego podatku, który jest ustalany za rok podatkowy (art. 6 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym). Również zwolnienia od podatku rolnego określone w art. 12 ust. 1 pkt 3–7 i ust. 6 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym w większości przypadków przysługują na okres roku bądź okres liczony w latach. Jakkolwiek zatem zgodnie z art. 13d ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym zwolnienia te stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono wniosek, zasadne jest jednolite stosowanie regulacji proceduralnych w zakresie udzielania tych zwolnień w całym danym roku podatkowym.

W przypadku wniosku o umorzenie zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej, o którym mowa w art. 67a § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, projektowany art. 67a § 4 pkt 2 tej ustawy przewiduje ograniczenie w stosowaniu instytucji milczącego zakończenia postępowania. Przepis ten wyłącza stosowanie tej instytucji, w przypadku gdy wnioskowana kwota umorzenia przekracza określony w tym przepisie limit wyznaczony dla roku podatkowego. Rozpoczęcie stosowania instytucji milczącego zakończenia postępowania w trakcie roku podatkowego danego podmiotu trwającego w dniu wejścia w życie projektowanej nowelizacji powodowałoby trudności w ustaleniu, czy limit kwoty umorzenia ustalony dla całego roku podatkowego został przekroczony.

Stosownie do powyższych rozstrzygnięć w przepisach przejściowych projektu rozstrzygnięto kwestię postępowań wszczętych przed dniem rozpoczęcia stosowania instytucji milczącego zakończenia postępowania, tak aby uniknąć wątpliwości w tym zakresie. Dodawane regulacje wejdą w życie w terminie określonym w przepisie o wejściu w życie projektowanej ustawy, jednak nie będą stosowane w sprawach wszczętych po ich wejściu w życie do końca bieżącego roku podatkowego danego podmiotu.

W projekcie rozstrzyga się o stosowaniu przepisów dotychczasowych w niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy sprawach i postępowaniach wszczętych na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu oraz ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o konsumenckiej pożyczce lombardowej. W powyższych ustawach wprowadza się zmiany dotyczące sposobu rozpatrywania określonych spraw – zatwierdzania zmian statutu funduszu inwestycyjnego oraz rozpatrywania wniosków o wpis do rejestru działalności regulowanej.

Sprawy te powinny być od ich wszczęcia do zakończenia załatwiane w jednym trybie, tym bardziej że konkretne postępowania mogą w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy znajdować się na różnych etapach zaawansowania. Jest to rozwiązanie korzystne zarówno dla strony, jak i dla organu prowadzącego postępowanie, gdyż nie wprowadza komplikacji proceduralnych, które mogą prowadzić do niepewności co do sposobu stosowania przepisów prawa. Nie ma przy tym co do zasady przeszkód, aby wnioskodawca zainteresowany stosowaniem w jego sprawie zmienionych regulacji wycofał złożony uprzednio wniosek i wystąpił z nowym wnioskiem bądź zawiadomieniem.

Analogiczna argumentacja przemawia za zastosowaniem przepisów dotychczasowych w odniesieniu do wszystkich spraw i postępowań prowadzonych na podstawie przepisów pozostałych ustaw zmienianych projektowaną ustawą, to jest do:

- 1) postępowań w sprawach wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi;
- 2) postępowań w sprawach wydawania decyzji, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- 3) postępowań w sprawach wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 4) postępowań w sprawach wydawania decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
- 5) postępowań w sprawach wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. d–g ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
- 6) postępowań w sprawach o wpis pojazdu zabytkowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym do wojewódzkiego rejestru zabytków, o których mowa w art. 10 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 7) postępowań w sprawach przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o których mowa w art. 64 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, oraz do wniosków o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej na rzecz innego podmiotu, o których mowa w art. 72a tej ustawy;
- 8) postępowań w sprawach wydawania zezwoleń na przeprowadzenie imprezy masowej, o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych;

9) postępowań w sprawach wydawania zezwoleń, o których mowa w art. 88 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;

10) postępowań w sprawie ustalenia kolejnego okresu obowiązywania pozwolenia wodnoprawnego, o których mowa w art. 414 ust. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia. Zaproponowane *vacatio legis* ma na celu zapewnienie jak najszybszego rozpoczęcia obowiązywania korzystnych dla przedsiębiorców i obywateli rozwiązań przy uwzględnieniu czasu niezbędnego do dostosowania się adresatów regulacji. Projektowane zmiany, w szczególności w obszarze skutków milczenia organu, mogą bowiem wymagać zarówno zmian sposobu organizacji wykonywania zadań przez organy administracji publicznej, jak i dostosowania narzędzi służących ich wykonywaniu, w tym stosowanych systemów teleinformatycznych.

Pozostałe informacje

Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Projekt wpływa na przedsiębiorców, w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności w obszarze podejmowania działalności gospodarczej, przez zwiększenie pewności procesu uzyskiwania wpisu do rejestru działalności regulowanej. W projekcie nie nakłada się nowych obowiązków ani nie ustanawia wymogów wobec przedsiębiorców.

Projektowana ustawa może mieć pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym jej projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy.

Projektowana ustawa została wpisana do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UDER95.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt został udostępniony na stronie podmiotowej został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.